

ΑΓ. ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ΚΙΛΚΙΣ, 28.11.2018

«Οὐ λιμός οὐδέ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδέ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἔνδοξοι τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσε».

Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα ἡ πόλις τοῦ Κιλκίς τοὺς πολιούχους της, τοὺς ἀγίους πεντεκαίδεκα μάρτυρες τοὺς ἐν Τιβεριουπόλει ἀθλήσαντες καί μαρτυρικῶς τελειωθέντες.

Καί μαζί σας, συνεορταστές καί συμπανηγυριστές τῶν ἀγίων μαρτύρων, πού μέ τή χάρις τους φυλάσσουν καί σκέπουν τό Κιλκίς καί τοὺς εὐσεβεῖς κατοίκους του, ἤρθαμε καί ἐμεῖς ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας, ἀνταποκρινόμενοι στήν εὐγενῆ πρόσκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου ποιμενάρχου σας, καί ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κυρίου Ἐμμανουήλ, μέ τόν ὁποῖο συνδεόμεθα πολλές δεκαετίες καί τοῦ ὁποῖου τό ἔργο καί τοὺς κόπους γιά τή διαποίμανση τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μητροπόλεως παρακολουθοῦμε μέ ἀδελφική ἀγάπη ἀπό τήν ἡμέρα τῆς καταστάσεώς του στόν ἐπισκοπικό θρόνο της.

Μέ αὐτή τήν ἀφορμή μεταφέραμε ἀπό τή Νάουσα καί τήν περίπυστη καί ἱστορική ἱερά εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Παντανάσσης, προκειμένου νά συνεορτάσει καί αὐτή τήν ἑορτή τῶν πολιούχων σας καί νά λαμπρύνει τήν πανήγυρη.

Ἄλλωστε καί ἡ πανήγυρη τῶν ἀγίων πεντεκαίδεκα μαρτύρων καθιερώθηκε χάρις σέ μία εἰκόνα, στήν εἰκόνα, τήν ὁποία μετέφεραν οἱ πατέρες σας ἀπό τήν Τιβεριούπολη, ἀπό τή Στρώμνιτσα, ὅταν ἀναγκάστηκαν νά τήν ἐγκαταλείψουν, καθῶς, παρότι εἶχε ἀπελευθερωθεῖ δύο φορές ἀπό τόν ἐλληνικό στρατό καί ὑπῆρξε γιά αἰῶνες μία ἀκμάζουσα ἐλληνική πόλις, δέν δόθηκε στήν Ἑλλάδα, ἀλλά παραχωρήθηκε ἀρχικά στή Βουλγαρία καί στή συνέχεια στή Σερβία.

Ἐφεραν, λοιπόν, οἱ πατέρες σας τήν παλαιά εἰκόνα τῶν ἀγίων πεντεκαίδεκα γιά νά τοὺς ἔχουν προστάτες καί στή νέα τους πατρίδα ἀλλά καί γιά νά ἀποτελεῖ ἡ εἰκόνα αὐτή τεκμήριο τῆς ἐλληνικότητος τῆς Στρώμνιτσας, τεκμήριο τῆς ἐλληνικότητος τῆς Βόρειας Μακεδονίας γιά ὅσους τήν ἀμφισβητοῦν.

Ἐφεραν ὁμως μαζί τους τήν εἰκόνα τῶν ἀγίων μαρτύρων τῆς Τιβεριουπόλεως καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο: γιά νά τοὺς ὑπενθυμίζει ἀλλά

καί νά ὑπενθυμίζει καί σέ ὄλους μας ὅτι ἡ πίστη στόν Χριστό δέν εἶναι μία εὐκόλη ὑπόθεση. Χρειάζεται νά συνοδεύεται ἀπό τήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Χριστό, ὥστε νά μὴν λυγίζουμε, νά μὴν ὑποχωροῦμε, νά μὴν τήν προδίδουμε, ἔστω καί ἐάν κάποιοι μᾶς πιέζουν, μᾶς διώκουν, μᾶς εἰρωνεύονται καί μᾶς χλευάζουν, μᾶς ἀπειλοῦν ἢ προσπαθοῦν μέ ποικίλα μέσα καί τρόπους νά μᾶς παρασύρουν μακριά ἀπό τόν Χριστό.

Καί αὐτά δέν συνέβαιναν μόνο στήν ἐποχή τῶν διωγμῶν, ἀλλά συμβαίνουν σέ κάθε ἐποχή, ὅπως συνέβησαν καί στήν ἐποχή τῶν ἀγίων πεντεκαίδεκα μαρτύρων πού τιμοῦμε σήμερα, καί οἱ ὅποιοι ἔζησαν καί μαρτύρησαν τόν 4ο αἰώνα, ὅταν ὁ χριστιανισμός εἶχε καθιερωθεῖ πλέον ὡς ἐπίσημη θρησκεία. Καί ὅμως ὑπῆρξαν κάποιοι ἐκείνη τήν ἐποχή, ὑπῆρξε ὁ αὐτοκράτορας Ἰουλιανός, πού θεώρησε ὅτι θά μπορούσε νά ἐπιβάλλει καί πάλι τήν εἰδωλολατρεία καί νά ἀπαγορεύσει τήν πίστη στόν Χριστό. Γι' αὐτό καί τούς ὀδήγησαν στό μαρτύριο.

Ἡ ἱστορία ὅμως ἐπαναλαμβάνεται, ἀδελφοί μου, γιατί πάντα βρίσκονται κάποιοι πού ἐχθρεύονται τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του καί θέλουν νά ἐπιβάλλουν τήν εἰδωλολατρεία, τήν ἀθεΐα, τόν ὑλισμό, τήν ἐλευθεριότητα τῶν ἠθῶν στους ἀνθρώπους καί νά τούς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Χριστό καί τήν πίστη του.

Αὐτοί θά ὑπάρχουν πάντοτε καί θά διώκουν καί τούς πιστούς καί τήν Ἐκκλησία· ἀλλά ἐμεῖς, τά πιστά τέκνα της, δέν θά πρέπει οὔτε νά ἀνησυχοῦμε οὔτε νά φοβούμεθα. Ἐμεῖς θά πρέπει νά παραμένουμε σταθεροί καί ἀκλόνητοι στήν πίστη καί τήν ἀγάπη μας στόν Χριστό, ὅπως παρέμειναν οἱ ἑορταζόμενοι καί τιμώμενοι ἅγιοι πεντεκαίδεκα μάρτυρες τῆς Τιβεριουπόλεως, οἱ ὅποιοι ὅσο καί ἂν πιέσθηκαν, ὅσο καί ἂν βασανίσθηκαν, ὅσο καί ἂν ἀπειλήθηκαν, ὅσο καί ἂν κινδύνευσε ἡ ἴδια τους ἡ ζωή, δέν θέλησαν μέ κανένα τρόπο νά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους στόν Χριστό. Δέν θέλησαν νά ζήσουν μακριά ἀπό τόν Χριστό. Δέν θέλησαν νά χωρισθοῦν ἀπό τήν ἀγάπη του. Γι' αὐτούς ἴσχυε ἡ ἀπάντηση τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου στό ἐρώτημα: «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;» Ποιός μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; ἡ θλίψη, ἡ στενοχώρια, ὁ διωγμός, ἡ πείνα, ἡ γυμνότης, ὁ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα; Κανένα ἀπό αὐτά, καμία δύναμη οὔτε στό παρόν οὔτε στό μέλλον, δέν μπορεῖ νά μᾶς χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Καί τό ἀπέδειξαν οἱ ἅγιοι πεντεκαίδεκα μάρτυρες, προτιμώντας τό μαρτύριο γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, προτιμώντας νά στερηθοῦν τήν πρόσκαιρη ἐπίγεια ζωή τους προκειμένου νά μὴν χωρισθοῦν ἀπό τόν Χριστό. Γι' αὐτό καί ἀξιώθηκαν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Γι' αὐτό καί τιμῶνται αἰῶνες τώρα καί θά τιμῶνται ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος καί στή γῆ καί στόν οὐρανό, καί ἀπό τή στρατευομένη καί ἀπό τή θριαμβεύουσα Ἐκκλησία, καί θά ἀποτελοῦν πρότυπο ζωῆς καί γιά μᾶς, ἀδελφοί μου, πού τιμοῦμε τή μνήμη τους. Πρότυπο ζωῆς γιά νά παραμένουμε πιστοί στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί νά μὴν λιποτακτοῦμε. Πρότυπο ζωῆς, ὥστε νά παραμένουμε σταθεροί στήν πίστη μας χωρίς νά φοβούμεθα ὅσους ἐναντιώνονται σέ αὐτήν καί μᾶς ἀπειλοῦν, ἀλλά καί ὅσους μέ δολίους τρόπους ἐπιδιώκουν νά μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τόν Χριστό. Πρότυπο ζωῆς, γιά νά βαδίζουμε καί ἐμεῖς στά ἴχνη τους καί νά ἀξιοθοῦμε νά ἀπολαύσουμε τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐνωμένοι πάντοτε μέ τόν Χριστό.

Καί εὐχομαι οἱ πρεσβεῖες τῶν πολιούχων ἁγίων σας, τῶν ἁγίων πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων, νά σᾶς ἐνισχύουν καί νά μᾶς ἐνισχύουν ὅλους μας στήν προσπάθειά μας νά μείνουμε σταθερά προσηλωμένοι στόν Χριστό, ἀλλά καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη σας, τόν ὁποῖο καί εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας γιά τήν ἀδελφική του πρόσκληση, ὥστε νά συνεχίσει νά ποιμαίνει θεοφιλῶς τήν Ἱερά αὐτή Μητρόπολη καί νά ἀγωνίζεται γιά νά εἶστε πάντοτε ἐνωμένοι μέ τόν Χριστό καί νά ζεῖτε μέσα στήν ἀγάπη του, τηρώντας ἀπαραχάρακτη τήν παρακαταθήκη τῆς πίστεως, ὅπως μᾶς τήν κληροδότησαν οἱ πατέρες μας καί ἡ Ἐκκλησία μας.